

Térben, időben

*A levegő alig mozdul,
minden dermedten áll,
s ránkmosolyogva zordul
jön a törvényes halál.*

*A Nap ferdén sugárzik,
sűrű méz a hűs levegő;
mi bízunk mindhalálig;
nem értünk jön aki jó.*

*Hisz békén telt el az év, jó
minden, sok szép föladat
várhat még rád is vén golyhó;
ne add hát meg magadat!*

*Bár határok, évszakok rendre
mind egybeillenek,
a látszatok könnyű rendje
elfödi a lényeket,*

*ami történik s tágasúl: mi
bontjuk föl s lesz tér, idő?
Jobb lenne lényegét tudni,
de el kell fogadni: ő*

*csak közeget ad létünknek,
miénk múlt, jövő, jelen;
benn nincs hétköznapi, ünnep,
nincs határ, se fönn se lenn.*

*Bennünk is az vált formát,
szétesik s újra él,
nem ismeri, mi a korlát:
törvények-súgta szeszély.*

*Magából újuló munka,
fő rendje a változás;
nem sokat ad szavunkra,
de nincs helyette más.*

LELKES ISTVÁN: KIDŐLT NYÁRFA